

Maar als het liefste weg zal zijn
Dat gij bewaart op aarde
Dan zult gij weten aan de pijn
Wie U het leven baarde.

L. Reypens.

GODVRUCHTIG AANDENKEN

van Mevrouw

Venantia Van Nieuwenhove

weduwe van Mijnheer

Leonardus Kindekens

geboren te Onkerzele de 16 mei 1880, en godvruchtig overleden te Geraardsbergen de 22 maart 1962, in volle overgave aan Gods H. Wil, en gesterkt door al de genademiddelen van onze Moeder de H. Kerk en de Pauselijke zegen « in articulo mortis ».

Heb dank, Heer, om de gave van dit schone leven van Moeder. Lang mochten we haar bewaren, maar al te vroeg nog ging ze heen. Zij was immers zo goed, zij was ongekunsteld, maar zij was zo groot in haar schone eenvoud. Schenk haar hart nu die rust welke het hier niet vinden kon.

Heer, Gij hadt Moeder tot een zware taak voorbestemd, daarom wellicht hadt Gij haar gesierd met een edelmoedig en liefderlijk hart, in staat tot grote offers. In de hardheid van het leven heeft zij ruimschoots haar deel gehad. Amper twaalf jaar, moest zij de moederlijke zorg voor een groot gezin op zich nemen. In stil zichzelf vergeten en in ongemeten toewijding voor vader, broers en zusters, adelde zij haar jeugd en groeide uit tot de sterke vrouw die eens het geluk en de trots zou zijn van echtgenoot en kinderen. Haar levensenergie wortelde in een rotsvast vertrouwen op Uw Goddelijke Voorzienigheid. De arbeid was haar een zegen en een roeping, en zij was fier over het werk van haar handen. Nu zijn die handen stilgevallen; die handen waar ieder slechts goedheid in ziet. Ze hebben gewerkt, ze hebben geboden... ze hebben, ongekend, zoveel daden van liefde gesteld.

Een moeder doorleeft meer dan gelijk wie het mysterie van komen en gaan... de kleinen, de groten... ledere vreugd, maar ook ledere pijn, heeft een diepere weerklank in haar gemoed. De weinige vreugd en de vele pijn bewaarde zij diep in haar hart en zij bad met des te meer hoop in U, Heer. Zij aanzag het als de schoonste bekroning van haar leven als zij U haar jongste kind mocht afstaan voor het kloosterleven. Nu is de kalmte en de rust van de dood over dit schone leven gekomen.

Moeder, wij danken U om het leven dat Gij ons geeft. Wij danken U om de vele offers voor ons gebracht, om de vele slapeloze nachten vol zorg en kommer omwille van ons. Wij danken U om uw tranen, om uw lach, om uw voorbeeld van diep-christelijk leven, om uw liefderijk en groot hart.

Wie «moeder» zegt is schuldenaar
en blijft steeds in gebreke...

Maar : «Moeders gaan, doch sterven niet».

Uw beeld, Moeder, bewaren we in ons hart als een onaantastbaar goed. Uw liefde en uw voorbeeld blijven onze wil bewegen op de weg van eer en deugd ons door U geleerd. Bid intussen voor ons, daarboven samen met vader, totdat we elkaar terugvinden in een eeuwig geluk.

O. L. Vrouw van de Oudenberg, bid voor moeder.

Mijn dierbare kinderen, gij vooral mijn lieve Clara, die mijn troost waart in mijn laatste levensjaren, hebt dank om uw tedere zorgen en vergeet me niet in uw gebeden.

Hebt dank, Eerwaarde Moeder en Zusters en mijn vele goede vrienden, om de grote genegenheid waarmee gij mijn sterfbed hebt omringd. O. L. Heer vergelde het U.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

Uw gebeden blijven een steun voor de overledene;

Uw bliken van deelneming een troost voor ons.

Danken U oprecht :

De families Van Nieuwenhove, Kindekens,
Roels, Van Holder.

Schrever